

Tiistaina 13. huhtikuuta 1999

26. Pyytää tästä syystä jäsenvaltioita lopettamaan kaksikäyttötuotteiden vientivalvontaa koskevan yhteisen politiikan vastustamisen ja luomaan neuvostossa pikaisesti tämän politiikan edellyttämän oikeusperustan;
27. Pitää teknologian muun kuin fyysisen siirron ja YK:n saartoon julistamissa maissa ilmenevän sotilaallisen "loppukäytön" yhteydessä toteutettavaa lisävalvontaa hyväksyttävänä; muistuttaa kuitenkin ongelmista, joita teknologian muun kuin fyysisen siirron valvonta saattaa aiheuttaa; pitää yleistä epäluottamuslauseketta ongelmallisena, koska se mahdollistaa tulkinnat ja saattaa aiheuttaa yrityksille pahoja ongelmia;
28. Pyytää komissiota sisällyttämään seuraavaan vientivalvontajärjestelmän soveltamista koskevaan kertomukseensa arvion järjestelmän tehokkuudesta verrattuna sen tavoitteeseen, jonka mukaisesti tiettyjä valtioita tai toimijoita pyritään estämään hankkimasta kaksikäyttötuotteita;
29. Katsoo, että komission olisi annettava neuvostolle ja parlamentille vuosittain kertomus EU:n vientivalvontajärjestelmän soveltamisesta, mukaan lukien EU:n asevientiiä koskevien menettelysääntöjen soveltaminen kaksikäyttötuotteisiin;
30. Pyytää komissiota esittämään neuvostolle tarkistetun asetusehdotuksen, jossa otetaan huomioon parlamentin näkemykset;
31. Kehottaa puhemiestaan välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, jäsenvaltioille ja WEU:lle.

5. Työn organisointi (työjärjestyksen 52 artikla)

A4-0182/99

Päätöslauselma komission tiedonannosta: Työn organisoinnin uudistaminen – Myönteinen lähestymistapa muutokseen (KOM(98)0592 – C4-0029/99)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon (KOM(98)0592 – C4-0029/99),
- ottaa huomioon direktiivin 97/81/EY Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteistyöjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 93/104/EY tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista ⁽²⁾ ja 14. huhtikuuta 1999 antamansa lausunnon ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi tietyistä työajan järjestelyä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY muuttamisesta ja sen soveltamisen ulottamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja (KOM(98)0662 – C4-0715/98 – 98/0318(SYN)) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 1999 antamansa lausunnon ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (KOM(98)0612 – C4-0706/98 – 98/0315(SYN)) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 1996 antamansa päätöslauselman työajan lyhentämisestä ja mukauttamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta "Elämä ja työ tietoyhteiskunnassa: ihmisläheisyys etusijalle" ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽³⁾ Kyseisen istunnon pöytäkirja, osa II, kohta 29 a.

⁽⁴⁾ Kyseisen istunnon pöytäkirja, osa II, kohta 28.

⁽⁵⁾ EYVL C 320, 28.10.1996, s. 97.

⁽⁶⁾ EYVL C 115, 14.4.1997, s. 36.

Tiistaina 13. huhtikuuta 1999

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta ”Yhteistyössä työn uudelleenorganisointiin” (KOM(97)0128 – C4-0187/97) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. tammikuuta 1998 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta PEPPER II: voittopalkkiojärjestelmien edistäminen (mukaan lukien pääomaosakkuus) jäsenvaltioissa (1996) (KOM(96)0697 – C4-0019/97) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 18. marraskuuta 1998 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta: sosiaalialan toimintaohjelma vuosiksi 1998 – 2000 (KOM(98)0259 – C4-0343/98) ⁽³⁾,
 - työjärjestyksen 52 artiklan mukaisen päätösvallan siirron työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunnalle,
 - ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien valiokunnan lausunnon (A4-0182/99),
- A. katsoo, että työn organisoinnin uudistaminen voi edistää uusien työpaikkojen luomista ja että Euroopan työllisyysstrategiassa on otettava huomioon työn organisoinnin uudistamistarve, ja että työn organisoinnin uudistamisen yhteydessä tavoitteena on oltava työntekijöiden oikeuksien turvaaminen ja työllisyystason kohottaminen tai ainakin sen säilyttäminen,
- B. katsoo, että uusien teknikoiden leviäminen ja muuttuneet markkinaolosuhteet vaativat työn organisoinnin uudistamista kilpailukyvn säilyttämiseksi kansainvälisessä kilpailussa,
- C. ottaa huomioon, että työn organisoinnin uudistaminen koskee kaikkia työpaikkoja sekä julkisella että yksityisellä sektorilla,
- D. katsoo, että työn organisoinnin uudistamista ei voida tarkastella pelkästään kilpailukyvn näkökulmasta; katsoo, että vahvemman kilpailukyvn on myös johdettava suurempaan työllisyyteen ja parempaan sosiaaliturvaan,
- E. katsoo, että koska kansalliset työtä ja sosiaaliturvaa koskevat järjestelmät on luotu useimmiten sen yleisen kriteerin pohjalta, että työsuhteet ovat kokopäiväisiä ja pysyviä, ns. epätyypillisissä työsuhteissa olevien työntekijöiden työolot ja sosiaaliturva ovat huonommat,
- F. katsoo, että sopimussuhteiden joustavuus ja eriytyminen ovat aiheuttaneet sen, että kokopäiväiset ja pysyvät sopimukset ovat tulleet yhä epätavallisemmiksi ja että tällainen suuntaus voi heikentää sosiaaliturvaa, ja pitää siksi myönteisenä sitä, että työmarkkinaosapuolet ovat yhteisymmärryksessä määräaikaisista työsopimuksista todenneet, että pysyvät työsopimukset ovat työsuhteiden tyyppillinen muoto ja että ne kohottavat työntekijöiden elintasoja ja parantavat työsuoritusta,
- G. katsoo, että työajan joustamisesta ja globalisoitumisesta syntyvät mallit on mukautettava työntekijöiden nykyisiin terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmiin,
- H. katsoo, että työaikaisten asteittainen erottaminen sosiaalisesta ja perhe-elämästä sisältää suuria sosiaalisia riskejä perhe-elämän järjestämistä ajatellen, ja että tämän takia työntekijöiden on järjestöjensä kautta pystyttävä vaikuttamaan työaikaisten muutoksiin,
- I. katsoo, että työmarkkinaosapuolilla on oltava tärkeä asema työn organisoinnin uudistamisessa, vaikka aikaisemmat kokemukset valitettavasti osoittavat, että näitä mahdollisuuksia ei ole täysin hyödynnetty,
- J. katsoo, että jäsenvaltioiden ja komission tulisi edistää ja tukea aktiivisemmin työmarkkinaosapuolten välisiä neuvotteluja,
- K. katsoo, että sitä ei voida missään olosuhteissa tai vaiheessa jättää lainsäädännöllisten menettelyjen ulkopuolelle,
- L. katsoo, että Euroopan unionilla on työmarkkinaosapuolten välisistä neuvotteluista riippumatta velvollisuuksia työ- ja elinolojen kohentamisessa, erityisesti työntekijöiden koulutuksessa, terveydenhuollossa ja työturvallisuudessa, työlainsäädännössä ja yhtäläisten mahdollisuuksien alalla;

⁽¹⁾ EYVL C 14, 19.1.1998, s. 34.

⁽²⁾ EYVL C 34, 2.2.1998, s. 151.

⁽³⁾ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 87.

Tiistaina 13. huhtikuuta 1999

1. Pitää myönteisenä sitä, että komissio on tiedonannossaan esittänyt aloitteen, jossa kehoitetaan työmarkkinaosapuolia johtamaan työn organisoinnin uudistamista; pyytää siksi työmarkkinaosapuolia vahvistamaan yhteiset tavoitteet ja päättämään yhteisestä toimintasuunnitelmasta;
2. Pitää valitettavana, että komission tiedonanto ei sisällä merkittäviä edistysaskeleita kumppanuutta ja työn uudelleenorganisointia koskevaan vihreään kirjaan nähden, erityisesti siksi, että tiedonannossa:
 - ei anneta esimerkkejä uusista sosiaalialaa koskevista lainsäädäntöehdotuksista; työmarkkinaosapuolille annettu suuri vastuu kehitystä koskevissa neuvotteluissa ei kuitenkaan merkitse sitä, että lainsäädännöllisiä toimia ei tarvittaisi;
 - ei esitetä konkreettisia ehdotuksia niitä aloja varten, joilla aiotaan edistää työmarkkinaosapuolten välisiä neuvotteluita;
 - ei anneta esimerkkejä siitä, kuinka joustavuuden ja sosiaaliturvan välillä voidaan saavuttaa tasapaino konkreettisesti;
 - ei oteta tarpeeksi huomioon edellä mainittua Euroopan parlamentin 16. joulukuuta 1997 antamaa päätöslauselmaa;
 - ei viitata työn organisoinnin uudistamisen yhteiskunnallisiin seurauksiin;
3. Katsoo, että työmarkkinaosapuolten yhteistyö ja lainsäädännölliset toimet ovat välttämättömiä työn organisoinnin uudistamiseksi; muistuttaa siksi komissiota, että on tehtävä lainsäädäntöaloitteita, jotka koskevat sosiaalialan turvaamista ja työmarkkinaosapuolten välisten sopimusten seurantaan ja täytäntöönpanoa;
4. Kehottaa komissiota tästä syystä esittämään mahdollisimman pian yhtenäisen strategian siitä, kuinka määritetään alat, joilla komission on edistettävä sopimusten aikaansaamista työmarkkinaosapuolten välillä ja alat, joita varten komissio esittää tarvittavat lainsäädännölliset toimet yksityiskohtaisesti;
5. Katsoo, että rakennerahastojen uudistamisen on vanhojen rakenteiden säilyttämisen sijaan kehitettävä voimakkaasti uusia kasvualoja; kehottaa komissiota tästä syystä ottamaan huomioon tarpeen vahvistaa elinikäistä oppimista ja uudistaa työn organisointia osana meneillään olevaa rakennerahastojen uudistusta,
6. Kehottaa komissiota vuoden 2000 työllisyyden suuntaviivojen valmistelua silmällä pitäen arvioimaan perusteellisesti direktiivin 93/104/EY, ja erityisesti sen 5 artiklan (viikottainen lepoaika), 6 artiklan (suurin mahdollinen viikottainen työaika), 16 artiklan (viitekausi), 17 artiklan (poikkeukset) ja 18 b artiklan (6 artiklan määräysten joustavuus) täytäntöönpanoa; pyytää komissiota kuulemaan tähän arviointiin nojaten työmarkkinaosapuolia tämän direktiivin mahdollisesta tarkistamisesta ottaen huomioon esimerkiksi viikottaisen työajan lyhentämisen enintään 44 tunnin pituiseksi (sisältäen ylityötunnit);
7. Kehottaa komissiota kuulemaan työmarkkinaosapuolia mahdollisuudesta neuvotella EU:n direktiivistä tai EU:n työehtosopimuksesta, jotta urakehityksen katkaisuun vaikuttavat oikeudet voidaan ottaa käyttöön, ja tarpeen mukaan esittämään itse tarvittavat ehdotukset;
8. Kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia sosiaaliturvan sisällyttämiseksi osa-aikatyödirektiiviin sekä työntekijöiden sosiaaliturvan turvaamiseksi epätyypillisissä töissä, etätö ja kotityö mukaan lukien, jotta taataan se, että ei syrjitä ketään työntekijää missään työnteon muodossa;
9. Suosittelee jäsenvaltioille ILO:n yleissopimuksen nro 175 ratifiointia;
10. Muistuttaa komissiota parlamentin pyytämästä perusteellisesta tutkimuksesta työajan lyhentämisen seurauksista, koska komissio ei ole toistuvista vaatimuksista huolimatta vastannut tähän pyyntöön; tutkimuksessa tulisi kiinnittää erityistä huomiota yksittäisissä valtioissa saatuihin kokemuksiin tällä työn organisoinnin tärkeällä alalla;
11. Pyytää komissiota tutkimaan työn organisoinnin uudistamisen vaikutusta perhe-elämään ja perhesuhteisiin ja esittämään ehdotuksia toimista, jotka antavat sekä naisille että miehille mahdollisuuden yhdistää työ- ja perhe-elämä, ylitöiden ja työajan vähentäminen mukaan lukien;
12. Pyytää komissiota esittämään pikaisesti konkreettisia ehdotuksia työmarkkinaosapuolten välisten neuvottelujen edistämiseksi ja luomaan olosuhteet sille, että tällä tasolla tutkitaan työn organisointia, mukaan lukien ala- tai sektorikohtainen kumppanuus;

Tiistaina 13. huhtikuuta 1999

13. Kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia, jotka koskevat lainsäädäntöä, sosiaaliturvaa ja verotusta ja joilla edistetään jatkokoulutusta; kehottaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia edistämään tarvittavia olosuhteita, jotta naiset voivat osallistua perus- ja jatkokoulutukseen;
 14. Toivoo, että etätyötä koskeva komission tiedonanto antaa työmarkkinaosapuolille mahdollisuuden aloittaa neuvottelut viipymättä;
 15. Pitää myönteisenä komission ehdotusta, joka koskee työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan kansallisella tasolla, ja kehottaa neuvoston puheenjohtajavaltiota ponnistelemaan edistys-asteiden aikaansaamiseksi tällä alalla kansallisella, yhteisön ja kansainvälisellä tasolla;
 16. Pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet riittävästi vuonna 1992 annettua suositusta työntekijöiden päästämiseksi osalliseksi yritysten voitoista, ja muistuttaa komissiota, jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia edellä mainittuun 15. tammikuuta 1998 antamaansa päätöslauselmaan sisältyvistä vaatimuksistaan;
 17. Panee merkille viittauksen tarpeeseen edistää myös tässä työn organisoinnin uudistamisprosessissa samanarvoista kohtelua ja yhtäläisiä mahdollisuuksia sekä torjua sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja toivoo, että komissio toimisi edelleen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
 18. Pyytää komissiota käyttämään kattavasti hyväksi EY:n perustamissopimuksen 6 a artiklaa (tuleva 13 artikla), jotta voidaan torjua syrjintä työpaikalla ja työn organisoinnin vammaisille, maahanmuuttajille ja etnisille vähemmistöille aiheuttamissa seurauksissa;
 19. Vahvistaa vaatimuksensa siitä, että on mietittävä etuja, joita saavutetaan sillä, että siirretään vastuu työympäristön puutteista syntyvistä kustannuksista työnantajille, jotta nähdään selvästi ne edut, jotka saavutetaan työympäristön parantamisella erityisesti sitä kautta, että sairauspoissaolot vähenevät ja työn laatu paranee; katsoo, että työympäristön parantaminen on sekä työnantajien että työntekijöiden etu;
 20. Toteaa, että uusissa työn organisoinnin muodoissa ja uusissa yrityksissä hyödynnetään yhä useammin itsenäistä työvoimaa; pyytää jäsenvaltioita ottamaan tämän huomioon sosiaaliturvan uusien muotojen kehittämisen yhteydessä;
 21. Kehottaa yhteisöä ja jäsenvaltioita vaikuttamaan voimakkaammin elinikäisen oppimisen soveltamisalan oleelliseen laajentumiseen ja asettamaan sen yhteydessä etusijalle ryhmät, joita jatkokoulutustoimet eivät koske riittävästi;
 22. Katsoo, että kykyä hallita teollispoliittisten strategioiden muutoksia eurooppalaisella tasolla on käsiteltävä työn organisoinnin uudistamisen yhteydessä, koska niiden voidaan nähdä liittyvän toisiinsa;
 23. Ottaa huomioon komission tiedonannossa mainitun Madrid-ryhmän kannan, jonka mukaan työehtosopimukset valtaavat alaa välineenä luoda tasapaino työelämässä eri intressien välillä, ja että työehtosopimusneuvottelut ovat käynnissä olevasta uudelleenjärjestelystä huolimatta yllättävän dynaamisia;
 24. Ottaa huomioon komission tiedonannossa mainitun korkean tason työryhmän kannan, jonka mukaan on perustettava seurantakeskus, joka on yhteydessä alan sosiaaliseen vuoropuheluun ja jonka tavoitteena on antaa sysäyksiä teollispoliittisten strategioiden kehittämislle;
 25. Kehottaa työmarkkinaosapuolia edistämään ja toteuttamaan naisten ja miesten välisen tasa-arvon sisällyttämisen kaikkiin asianmukaisiin politiikkoihin ja kehittämään tämän vaatimia asianmukaisia mekanismeja; rohkaisee niitä lisäämään naisten edustusta omissa elimissään tarkoituksena parantaa miesten ja naisten tasapainoista edustusta päätöksenteossa;
 26. Kehottaa puhemiestään välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja eurooppalaisille työmarkkinaosapuolille.
-